Rydde i naboskapet!

av Knut Ertresvaag - leder i Nesodden Velforbund

Jeg velger å tro at jeg har verdens beste naboer. Vi stiller opp for hverandre, har "ikke bank, bare gå rett inn" policy for besøk og tilbringer ofte kveldene hos hverandre. Naboskapet vårt strekker seg inn i en merkelig blandingssfære mellom nære venner og familierelasjoner og gir helt klart mitt boforhold en verdi som ingen takstmann kan prissette.

Nå må jeg innrømme at jeg har tatt en Ingrid Espelid og har juksa litt, for selv om noen av naboene fulgte med huset, så har flere av mine beste venner slått seg ned innenfor skudd-rekkevidde. Dette forenkler jo litt på situasjonen, men nabo-skapet krever likevel pleie, luking og omsorg.

Jeg skal også være den første til å innrømme at jeg også har hatt mine nabomessige utfordringer. Ikke alle har vært like begeistret for hønene mine, eller rettere sagt hanen. Musikken kan til tider være for høy og viktig verktøy man låner eller låner bort kan forsvinne i garasjens uendelige tomrom. Takk og lov er dette i verdenssammenheng bare bagateller som ofte lett lar seg løse med en tur over gjerdet eller en rask telefon.

Leder i NVF Knut Ertresvaag, oppfordrer til å be naboen over på grilling.

Likevel får jeg som formann i Velforbundet nå og da telefoner fra nesoddinger som lurer på hvor høy hekken til naboen lovlig kan bli, om man kan kreve munnbind nabobikkja eller om det er lov å gå inn på naboens tomt for å hugge et tre som skjermer for sola. Mitt råd er alltid, gå over til naboen og spør. Og gjerne spør på en dag hvor du ikke er irritert over det du skal spørre om. Det løser seg som regel.

Det går også an å være føre var og for eksempel spørre om noen av trærne på egen tomt ødelegger for sol eller utsikt hos naboen. Man kommer langt med kommunikasjon og imøtekommenhet.

En annen ting som pleier og nærer et godt naboskap er det som skjer når naboen ikke er hjemme. Ved å alltid sette opp søpleposen og tømme postkassen til naboen, som alltid er på foretningsreise, gjør man ikke bare en vennlig gest, men er også med på å redusere sjansene for innbrudd. En tur opp og ned til inngangsdøren i nysnøen gir også inntrykket at huset er bebodd og kan være avgjørende for at ikke uvedkommende besøker og tømmer huset.

Og med dette ønsker jeg dere alle en deilig vår.

Ps. Hvorfor ikke be over naboen på grilling?